

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Laurentius M. 10. Augusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

S. LAURENTIUS M.

10. Augusti.

Qui amat animam suam, perdet eam: Et qui odit animam suam in hoc mundo in vitam aeternam custodit eam. Joh. cap. 12.

Ducebatur ad mortem Sixtus Pont. Max. & ecce LAURENTIUS exostulare cum hoc cœpit, non quòd ad præmia iret, sed quod sine filio iret. Enim verò qui ad aram socius fuerit, ad crucem se futurum. Ad hæc Sixtus: suum esse præire, Ministri sequi; suum, hæredem vitæ relinquere, cujus si fuisset, propediem etiam mortis futurum, thesauros interim Ecclesiæ Tyranni manibus subduceret. His lætior LAURENTIUS confestim opes omnes sacras in pauperum sinus abdit, hi cœlo condunt. Valerianum deinde hiantem & inhiantem ad templum ducit, & pauperum longo ordine de ponte gregem monstrans, hi, inquit, thesauri, quos orbis habet, sunt maximi; quin tu hos ambis avarus, hos foves, & si sapis, his tuum etiam jungis ærarium. Hic imperator virgas, flagra,
G 2
ignes

ignes inclamare, & hæc omnia continuo
 LAURENTIO carnifices admovere, ut jam
 abeuntem animam DEO martyr commenda-
 ret. Sed è Cœlitibus adfuit, qui sudorem
 Athlethæ & sanguinem linteo abstergeret.
 Tyrannus interim OS LAURENTII saxis, hic
 verò aures Tyranni verbis liberrimis pulsavit.
 Ad extremum craticulæ super injectus, & len-
 to igne tostus, non tamen insultare Valeria-
 no destitit, sed subinde arridens illi, *verte*, ex-
 clamavit, & *manduca*. At cœli, quos jam dudum
 odor nobilissimi convivii exciverat, ad se tam
 nobile ferculū rapuerunt, & convivas, si modo
 placet, etiam nos habere peroptant. *Ex Lippæ
 & Baron.*

MEDITATIO.

De S. Laurentio.

1 **S** Laurentii pectus sic amore divino æstuabat, ut
 corpus ejus (ait S. Aug.) subjectas flammæ
 non sentiret. Quisquis ex animo Deum amat, is cor-
 pus, delicias, & vitam odit, adeò, ut continuo cupiat
 dissolvi. Si ita est amantissime Deus! quàm pa-
 rùm te amo! quàm malè utor tempore vitæ meæ?
Nam perdit quod vivit qui te non diligit. Aug.

2. Mira prorsus est ejus patientia: non enim ex-
 spectat sed quærit tormenta & ut currum triumphalem
 sic feralē craticulā ascendit: imò ut acerbius esset sup-
 pli-

plicium, urget carnifices, ut versent ipsius corpus in a-
liã partẽ. Si amaveris plus æquo corpus tuum, si mol-
lius illud curaveris, te manent ignes inferni, vel cer-
tè purgatorii: *Quis nolit ad horam uri Laurentii igne, ut
æternum gehennæ non patiaris incendium.* Aug.

3. S. Laurentius cœlos aspicit & agit gratias Deo,
quod holocaustum suum admittere dignatus sit in o-
dorem suavitaris. Hæc duo imitare in afflictionibus,
levatis oculis pete à Deo constantem patientiam, tum
ipsi gratias age quod dignus habearis pro ipso aliquid
pati, & quod te flagellet, ut coronet. O Corporis
mancipium! Deo gratias agis, dum concessis deli-
cious corpus tuum curat, & de Deo quereris? quando
subinde afflictionibus curat animam tuam. Num an-
teponenda est cura animæ curæ corporis?

S. ALEXANDER EPISCOPVS.

11. Augusti

*Nolite diligere mundum, neque ea
quæ in mundo sunt, si quis dili-
git mundum, non est charitas pa-
tris in eo Joh. Epist. 1. 2.*

IN uno vultu & Philosophum & Carbona-
rium & Episcopum & Christi martyrem a-
gnosce. Poterat equidem ALEXANDER in-

G 3

ter